

[Forsvarsministeren]

1650 »skudklare« sprænghoveder over for ca. 340 på NATO-siden, såfremt der ikke moderniseres eller Sovjetunionen indvilliger i at stoppe udplaceringen af nye våben.

Selv hvis man – som nogen vil – indregner de 400 Poseidon-sprænghoveder, der er til delt NATOs øverstbefalende i Europa, og som er omfattet af begrænsningerne i SALT II-aftalen, og de 64 britiske Polaris-missiler, er der stadig langt fra nogen balance. Det gælder så meget mere, som man da også må medregne de 30 missiler, der er installeret på de sovjetiske Golf-ubåde – hvoraf 18 missiler er placeret i Østersøen. På grund af ibrugtagning før 1965 og deres forholdsvis korte rækkevidde (ca. 1.200 km) anses de ikke for strategiske våben i SALT II.

Når ubådsbaserede missiler som regel ikke tælles med, er det, fordi de i princippet er strategiske våben. Hvis man ikke vil opretholde denne skillelinie, kunne man i og for sig inddrage et større antal amerikanske ubådsmissiler og måtte altså også betragte størstedelen af modpartens ubådsmissiler som potentielle våben mod mål i Europa.

På grund af sådanne våbens store sprængkraft og forholdsvis ringe præcision er de imidlertid mindre egnede til brug mod udvalgte militære mål, hvor skader på den civile befolkning ønskes undgået. Deres anvendelse på dette begrænsede niveau i en eventuel krig er derfor ikke troværdig, så meget mindre som ubådenes overlevelsessevne efter affyringen af f. eks. et enkelt missil vil være alvorligt forringet. Der må derfor antages at ville være en almindelig – og berettiget – uvilje over for brug af disse i princippet strategiske våben i en TNF-rolle.

Hvad endelig angår Frankrigs langtrækkende TNF, er det rigtigt, at de ikke indgår i balancen, fordi de ikke er en del af NATOs integrerede forsvar, selv om de efter omstændighederne formentlig vil blive anvendt til forsvaret af Europa som helhed. Det må dog tages i betragtning, at der er tale om en ret begrænset styrke, bestående af 82 missiler og 40 fly, som ydermere vil blive midlertidigt svækket i begyndelsen af 80'erne på grund af udskiftninger.

Under henvisning til det foranstående er der ingen grund til at mene, at der fra NATOs side har været tale om nogen manipulation med de tal, der indgår i betragtningerne over den langtrækkende TNF-balance.

Det skal tilføjes, at den hollandske general ikke i kraft af sin militære stilling har været impliceret i de hollandske overvejelser vedrørende TNF.

Spm. nr. 133

Til forsvarsministeren (5/12 79) af:

Bilgrav-Nielsen (RV):

»Hvilke sikkerhedsmæssige foranstaltninger såvel ved driften som i forbindelse med eventuel nedstyrtning har ministeren truffet i anledning af, at forsvarets F-16 fly anvender stoffet hydrazin som drivmiddel, og hvilke omkostninger er der forbundet med de eventuelle sikkerhedsmæssige foranstaltninger?«

Besvarelse (14/12 79):

Forsvarsministeren (Søgaard):

Brændstoffet hydrazin, som anvendes i F-16 flyets nødkraftanlæg, har visse giftige egenskaber. Der er derfor udarbejdet strenge sikkerhedsforskrifter for brugen af stoffet. Således vil kun specielt uddannet personel få lov til at arbejde med væsken i forbindelse med udskiftning af hydrazintanke, reparation af eventuelle lækager eller i værste tilfælde ved et styrt. Det pågældende personel vil være beskyttet mod direkte kontakt med hydrazinen gennem anvendelse af gummidragter og åndedrætsværn.

Endvidere advares personellet mod akut risiko ved brug af indikatorer, som øjeblikkelig angiver tilstedeværelse af hydrazin.

Ved medicinske kontrolundersøgelser afvises særligt disponerede personer fra arbejdet med nødmotorerne, og ved jævnlige eller særligt påkrævede undersøgelser sikres muligt eksponerede mod akutte eller kroniske skader.

Endelig tilsikres, at alt øvrigt involveret personel på forhånd er fuldt fortroligt med alle risikofaktorer ved arbejdet med F-16 samt med forholdsregler (førstehjælp) ved eventuelle uheld.

Lageropbevaring af hydrazinen finder sted under forhold, der er godkendt af de lokale miljømyndigheder. Et eventuelt spild fra de specielle stålromler opsamles gennem sikrede afløb i en afsondret tank.

Hydrazinen opbevares i flyet i en tank, der indeholder i alt 25 l. Tanken er konstrueret således, at den kan modstå særdeles store